

лисицата се приближила къмъ него, той гръмналъ и тя се повалила мъртва въ ведрото. Гжскитѣ останали здрави и си отишле въ воденицата, а господарьтъ имъ се едобилъ съ хубава кожа за зимно кожухче.

Малкиятъ рисувачъ.

Митко е въ III отдѣление. Той се учи добрѣ, но най-голъма радостъ усѣща, когато започне да рисува. Той рисува винаги съ изплѣвенъ езикъ. Щомъ си приготви уроцитѣ, почива си малко и се залавя за любимото си рисувание.

Още когато бѣше въ първо отдѣление, Митко зачуди баба си съ своето изкуство. Веднажъ той ѝ взе скришомъ очилата, затвори се въ гостната стая и почна внимателно да ги рисува. Слѣдъ малко очилата бѣха готови и Митко се опжти къмъ баба си, за да ѝ се похвали. До това врѣме тя търсѣше очилата си и се бѣ много ядосала, защото не можеше да ги намѣри. Щомъ ги видѣ у Митка, започна да вика и да му се кара; но той ѝ показа рисунката на очилата и тя веднага забрави яда си, засмѣ се и остана очудена отъ работата на Митка.

Други пжтъ той бѣше дръпналъ куклата на сестра си, за да я нарисува. До него стоеше и малкото му братче, Стефко. Митко нарисува куклата и я показа на братчето си да види хубава ли е. Ала Стефко не я хареса, защото прѣститѣ на ржцѣтѣ биле криви. Слѣдъ тази забѣлжка, Митко се вгледа въ рисунката, за да се